ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΠΕΜΠΤΗ
28
ΜΑΡΤΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5463

Διαψεύδονται αἱ ἐλπίδες τῆς Ἀντιπολιτεύσεως

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΕΝ ΕΛΑΒΕ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΥΓΧΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝ. ΚΕΝΤΡΟΥ

Τὸ κυβερνητικὸν ἔργον βοᾶ καὶ ἡ στεῖρα ἀντιπολίτευσις τοῦ ἀρχηγοῦ της προσκρούει εἰς τὴν ἀγαθὴν διοίκησιν καὶ συνεπῆ πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΑΝΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Σύγχυσις ἐπεκράτησε σήμερον εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὁπότε ἐτερματίσθη ἡ ἀπέραντος πολιτικολογία ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ θέματος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Παπανδρέου πρὸς τὸν Βασιλέα. Ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως διέψευσε τὰς ἐλπίδας τῆς ἡγεσίας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου περὶ Βασιλικῆς πρωτοβουλίας κλπ., τὰ ἡγετικὰ στελέχη δὲ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐνεφανίσθησαν σήμερον ὁμιλοῦντα περὶ σοβαρᾶς καταστάσεως.

Τὰ γεγονότα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς ἀνῆλθε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τὸν ὁποῖον ἐνημέρωσεν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν θεμάτων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Μετὰ τὴν κάθοδόν του ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Δὲν συντρέχει λόγος νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Παπανδρέου συνέχεια. Ἡ Κυβέρνησις, ἀπολαμβάνουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Λαοῦ, προχωρεῖ εἰς τὸ ἔργον της».

Ἐγνώσθη σχετικῶς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία κατέστη ἐνήμερος τῆς ἐπιστολῆς ἀπὸ ἡμερῶν, δὲν ἔκρινε σκόπιμον ὅπως δοθῇ εἰς τὴν ἐπιστολὴν συνέχεια καὶ τὰς σκέψεις της εἰσηγήθη, ὡς ὑπεύθυνος σύμβουλος, εἰς τὸν Βασιλέα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς, καθ' ὅσον ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, πέραν τοῦ ὑβριστικοῦ χαρακτῆρος της, δὲν περιέχει παρὰ τὰς γνωστὰς παραλόγους ἀπόψεις τοῦ κ. Παπανδρέου, τὰς ὁποίας κατὰ τρόπον μονότονον μονίμως ἐπαναλαμβάνει καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔδωσε κατ' ἐπανάληψιν ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐν τῷ μεταξύ, ὑπὸ τὸ κράτος συγχύσεως, ὁ κ. Παπανδρέου, λαβὼν γνῶσιν τῆς κυβερνητικῆς ἀπαντήσεως, περιωρίσθη νὰ εἴπῃ ἀπόψε τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν προκύπτει, δυστυχῶς, ὅτι ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων ταυτίζεται μὲ τὴν παράνομον Κυβέρνησιν τῆς ΕΡΕ. Δημιουργεῖται, τοιουτοτρόπως, κρίσιμος κατάστασις».

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἐπανελθὼν τὴν ἑσπέραν σήμερον ἀεροπορικῶς ἐκ Κρήτης ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος, εἰς λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν πρωΐαν ἐνώπιον φίλων του εἰς τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων Ἡρακλείου, ἐπανέλαβε τὰ γνωστὰ περὶ βίας καὶ νοθείας καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ ἑνότης τοῦ Κέντρου εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀρραγὴς μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

Ὁ κ. Βενιζέλος προέβλεψεν, ὅτι λίαν συντόμως θὰ εὐοδωθῇ ὁ «ἀνένδοτος» ἀγὼν κατὰ τῆς «ἀντιδραστικῆς δεξιᾶς» καὶ ἐκάλεσε τοὺς νέους ὅπως ἐνισχύσουν τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Καταλήγων, ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν, ὅτι, ἐὰν αἱ πρόσφατοι πρωτοβουλίαι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα δὲν φέρουν ἀποτέλεσμα, ὁ ἀγὼν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ εἰσέλθῃ εἰς νέαν φάσιν.

Ἐν τῷ μεταξύ, μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι δὲν θὰ δοθῇ συνέχεια εἰς τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιστολὴν τοῦ κ. Παπανδρέου, οἱ ἡγετικοὶ κύκλοι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐκινήθησαν δραστηρίως, προκειμένου νὰ ἀντιδράσουν καὶ προκειμένου νὰ δημιουργήσουν ὀξύτητα καὶ ἐπιφανειακὴν κρίσιν εἰς τὸ πολιτικὸν θέμα τῆς χώρας.

Εἰς τὴν ἐν Ἑκάλῃ οἰκίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Παπανδρέου παρετηρήθη ἐξαιρετικὴ κίνησις καὶ ἐγένοντο ἀλλεπάλληλοι συσκέψεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἀπεφασίσθη ὅπως δοθῇ ἐσπευσμένως πρὸς δημοσίευσιν ἡ μακροσκελὴς ἐπιστολὴ τοῦ κ. Παπανδρέου πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ἄλλαι ἀντιδράσεις μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἐξεδηλώθησαν, οὐχ ἧττον ὅμως καταφαίνεται ἀπὸ πολλὰς δηλώσεις καὶ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων, ἀπόπειρα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου νὰ προκαλέσῃ ὀξύτητα.

Ἐκ μέρους κυβερνητικῶν κύκλων παρετηρεῖτο, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς μετὰ τὰς ἐκλογάς, ὁ κ. Παπανδρέου προσεπάθησε νὰ δώσῃ τοιαύτην ὀξύτητα εἰς τὸν ἀγῶνα του, ὥστε νὰ γίνουν πιστευτὰ τὰ ὅσα ψεύδη κατήγγειλε, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ ἐκβιάσῃ τὸ Στέμμα. Ἤδη, ἡ ἀπόπειρα τοῦ κ. Παπανδρέου νὰ προσδώσῃ νέαν σφοδρὰν ὀξύτητα εἰς τὸν δῆθεν ἀγῶνα διὰ τὴν «ἀποκατάστασιν τῶν ἐλευθεριῶν», θὰ προσκρούσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀδάμαστον θέλησιν τοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος περιβάλλει μὲ ἐμπιστοσύνην τὴν Κυβέρνησιν. Ἄλλως τε, ὁ χειρισμὸς τοῦ θέματος τῆς ἐπιστολῆς ὑπῆρξεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὁ καταλληλότερος. Εἰς τοὺς ὑβρίζοντας δὲν δίδεται ἀπάντησις. Εἰς τοὺς ὑποστηρίζοντας δημαγωγικὰ ἐπιχειρήματα δὲν εἶναι δυνατὸν καὶ πάλιν νὰ δοθῇ ἀπάντησις. Τὸ κυβερνητικὸν ἔργον βοᾷ καὶ ἡ στεῖρα ἀντιπολίτευσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου προσκρούει εἰς τὴν ἀγαθὴν διοίκησιν καὶ συνεπῆ πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Κυβερνητικοὶ κύκλοι, ἐξ ἄλλου, ἀναφερόμενοι εἰς τὸν χθεσινὸν λόγον τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς τὸν Πειραιά, παρετήρουν ὅτι, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τοῦ λόγου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰσῆλθε πλέον εἰς τὸ ἐπικίνδυνον στάδιον τοῦ παραληρήματος.

Κύκλοι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ἀνωτέρω, ἔλεγον ὅτι «πάντοτε εἰς τὴν ἱστορίαν, ὅλα τὰ καθεστῶτα τῆς βίας καὶ τῆς διαφθορᾶς ὀνομάζουν παραλήρημα τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀρετῆς. Ἀλλὰ καὶ πάντοτε τὰ ἄνομα καθεστῶτα ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἀδάμαστον θέλησιν τῶν λαῶν».

Κυβερνητικοὶ κύκλοι, σχολιάζοντες τὰ ἀνωτέρω, παρετήρουν ὅτι «τὸ παραλήρημα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχει φθάσει εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀρχομανίας του, νὰ ὁραματίζεται παρανόμους καὶ βιαίας καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι οὐσιαστικῶς δὲν ὑφίστανται. Πολιτικὴ κρίσις δὲν ὑπάρχει».

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ἀπεριφράστως διχασμὸν

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ

ΑΝΑΜΗΡΥΚΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιστολῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν ἀργὰ τὴν νύκτα, ὡς γνωστὸν δὲ ἀποτελεῖται ἀπὸ 8 δακτυλογραφημένας σελίδας καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐπαναλαμβάνει εἰς αὐτὴν ὅλους τοὺς γνωστοὺς ἰσχυρισμούς του, διὰ νὰ προκαλέσῃ ἐπέμβασιν τοῦ Βασιλέως πρὸς λύσιν τῆς πολιτικῆς δήθεν κρίσεως.

Ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς του ὁ κ. Παπανδρέου χαρακτηρίζει ὡς πολιτικὴν πρᾶξιν τὴν μὴ συμμετοχὴν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ 100ετηρίδι τῆς Δυναστείας καὶ ὡς μὴ στρεφομένας κατὰ τοῦ Βασιλέως.

Ἐν συνεχείᾳ προσθέτει ὅτι ἡ βία καὶ ἡ νοθεία ἀπεδείχθησαν καὶ διαστικὼς καὶ ὅτι, ἐὰν αὗται δὲν ἠσκοῦντο κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1961, τότε ἡ δύναμις τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ἀνῆρχετο εἰς 120 μόνον βουλευτάς.

«Ἡ Ἕνωσις Κέντρου — γράφει περαιτέρω — δὲν θέτει καθεστωτικὸν ζήτημα, θεωρεῖ ὅμως ὑφιστάμενον συνταγματικὸν τοιοῦτον. Τὸ Πολίτευμα ἔχει παραβιασθῇ μὲ τὸ ἐκλογικὸν πραξικόπημα καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ὡς Ρυθμιστὴν τοῦ Πολιτεύματος, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν του.

«Ὅταν τὸ Πολίτευμα ἔχει παραβιασθῇ — γράφει — καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν ὄχι νόμιμος κυβέρνησις, ἀλλὰ σφετεριστὴς τῆς ἐξουσίας, τότε βεβαίως ἐπιβάλλεται πρωτοβουλία βασιλική. Διότι ἡ μὴ ἀνάμιξις καὶ ἀνοχή, ἰσοῦται μὲ συνενοχήν».

Ἀναφέρεται ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὸν «ἀνένδοτον» ἀγῶνα καὶ προσθέτει:

«Ἐξαλλον ὀνομάζει τὸν ἀγῶνα μας ἡ ΕΡΕ, ἀλλὰ ὁ ἀγὼν εἶναι ἀγὼν ὁλοκλήρου τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου διὰ τὴν νίκην τῆς δημοκρατίας. Ἡ κυβέρνησις δὲν εἶναι μόνον παράνομος, ἀλλὰ μὲ τὴν πολιτικήν της ἔχει διευρύνει τὴν διάστασιν μεταξὺ λαοῦ καὶ κυβερνήσεως καὶ ὄχι μόνον δικαιολογεῖται ἀλλ' ἐπιβάλλεται παρέμβασις τοῦ Ρυθμιστοῦ τοῦ Πολιτεύματος».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπανδρέου ἐπαναλαμβάνει τὰ περὶ κομματικοῦ καὶ ἀστυνομικοῦ κράτους καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει εὐθύνας ἠθικῆς τάξεως, διότι μετέβαλε τὸ κράτος εἰς ἐπιχείρησιν κομματικήν.

«Ὁ Βασιλεύς — προσθέτει — εἶναι ἐθνικὸν σύμβολον, διορίζει καὶ παύει ὑπουργούς, διαλύει τὴν Βουλήν. Ἂν ἡ συμβολή του δὲν εἰσακουσθῇ, δικαιοῦται νὰ σχηματίσῃ νέαν κυβέρνησιν ποὺ θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς. Αὐτῶν τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων ἐπικαλούμεθα τὴν ἄσκησιν».

Ἀκολούθως, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὴν ἐπιστολήν του γράφει ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε., ἀνελθὼν διὰ βασιλικῆς εὐνοίας, παραμένει εἰς τὴν ἀρχὴν χάρις εἰς τὰ ἀθέμιτα μέσα καὶ ἔχει ἀποκτήσει αἴσθημα ἰδιοκτήτου τοῦ κράτους. Παρέχει εἰκόνα, ἄλλοτε δικτάτορος καὶ ἄλλοτε Ἀνωτάτου Ἄρχοντος!».

Ἡ ἐπιστολὴ καταλήγει μὲ τὸς ἑξῆς παραινέσεις πρὸς τὸν Βασιλέα:

«Ἡ χώρα μας εὑρίσκεται ἐνώπιον κρισίμου καμπῆς. Θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνοιγῇ ἡ λεωφόρος τῆς δημοκρατίας καθὼς ἐπίσης εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς περίοδον βαρυτάτης ἀνωμαλίας καὶ ἐξαρτᾶται τοῦτο ἀπὸ Ὑμᾶς. Ἐὰν διστάσετε, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχῃ θέλησιν ἢ θάρρος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας, τότε ὁδηγούμεθα εἰς νέον διχασμόν!».

Ο κ. ΜΠΙΝΤΩ ΔΙΑΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΑΝ ΠΑΝΣΙΟΝ ΤΗΣ ΛΙΣΣΑΒΩΝΟΣ

ΛΙΣΑΒΩΝ, 27.— Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Μπιντὼ διαμένει ἤδη εἰς μετρίαν πανσιὸν τῆς Πορτογαλικῆς πρωτευούσης καὶ πρόκειται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς.

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Ἐπιτυχῆ μεταμόσχευσιν νεφροῦ ἐπέτυχον Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες

Η ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΣΩΣΕ ΠΑΤΕΡΑ ΕΝΝΕΑ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ν. ΥΟΡΚΗ, 27.— Ὁ Τζῶρτζ Μπρόστ, 39 ἐτῶν, κάτοικος τοῦ Μιλγούωκη, ἦταν δαταδικασμένος σὲ θάνατο ἀπὸ ἀνίατο νόσημα στὰ νεφρά. Οἱ γιατροὶ εἶπαν ὅτι ὑποφέρει ἀπὸ πολυκυστίτιδα καὶ ὅτι ὁ ἀσθενὴς εἶναι καταδικασμένος νὰ πεθάνῃ. Τὰ νεφρά του, ἦταν γεμάτα ἀπὸ δηλητηριώδεις οὐσίες καὶ ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς λειτουργίας των, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τὶς ἀποβάλῃ ὁ ὀργανισμός του. Οἱ γιατροὶ προέβλεπαν ὅτι, στὴν καλύτερη περίπτωσι, θὰ ζοῦσε μόνο τρία χρόνια.

Ὑπῆρχε, ὡστόσο, μία περίπτωσις γιὰ νὰ σωθῇ ὁ Τζῶρτζ Μπρόστ. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ δόκτορος Τζὼν Μέρριλ τοῦ νοσοκομείου Μπέντ Μπρίγκαμ, ὑπῆρχε μία ἀμυδρὰ ἐλπίδα σωτηρίας τοῦ Μπρόστ: νὰ γίνῃ μεταμόσχευσις ὑγιοῦς νεφροῦ. Θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ βρεθῇ ἄτομο νὰ προσφέρῃ τὸ νεφρό του γιὰ νὰ σωθῇ ὁ Μπρόστ. Πράγματι, τὸν περασμένο Δεκέμβριο, ἡ ἐφημερὶς «Σέντινελ» τοῦ Μιλγουώκη ἐδημοσίευσε τὴν Ἱστορία τοῦ Μπρόστ μὲ μιὰ ἔκκλησι: νὰ παρουσιασθῇ ἕνας ἐθελοντὴς διατεθειμένος νὰ δώσῃ τὸ νεφρό του. Σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενα, ὁ Τζῶρτζ Μπρόστ ἦταν ἥρωας τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ ὅταν ἀπεστρατεύθη πανδρεύθηκε, εἶναι δὲ τώρα πατέρας ἐννέα παιδιῶν. Ἡ ἔκκλησις βρῆκε ἀπήχησι καὶ παρουσιάσθηκαν 65 ἄτομα διατεθειμένα νὰ προσφέρουν τὸ νεφρὸ τους γιὰ νὰ σωθῇ ὁ Μπρόστ. Οἱ γιατροὶ ὅμως διευκρίνησαν ὅτι δὲν ἔφθανε αὐτό. Χρειαζόταν ἐπίσης νὰ βρεθῇ καὶ τὸ κατάλληλο νεφρὸ γιὰ τὸν ἀσθενῆ. Καὶ αὐτό, δὲν ἦταν εὔκολο.

Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὸ αἷμα, τὰ ὀστᾶ, τὶς ἀρτηρίες, τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ γίνεται ἐλευθέρα μεταμόσχευσι ὀργάνων ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο σὲ ἄλλον. Γιατὶ σὲ κάθε ὀργανισμὸ ὑπάρχει μία χημικὴ ἰδιοσυστασία, ποὺ τὸν ἐνισχύει στὸν ἀγῶνα του ἐναντίον τῶν μικροβίων. Ἂν ἡ χημικὴ αὐτὴ ἰδιοσυστασία ἀλλάξῃ, τότε οἱ χημικὲς διαφορὲς ποὺ θὰ κληρονομηθοῦν ἀπὸ τοὺς ἰστούς, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὁδηγήσουν στὴν δημιουργία ἀντισωμάτων. Ἔτσι, στὴν συγκεκριμένη περίπτωσι τοῦ Μπρόστ, τὸ νεφρὸ του θὰ μποροῦσε νὰ καταστραφῇ. Ἂν πρόκειται γιὰ δίδυμα, τότε ἡ μεταμόσχευσις γίνεται ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ δὲν τίθεται θέμα διαφορῶν στὴν ἰδιοσυστασία, ἐφ' ὅσον οἱ δίδυμοι προέρχονται ἀπὸ τὸ αὐτὸ ὠάριο.

Στὸ νοσοκομεῖο Μπρίγκαμ, ἀπὸ τὸ 1954, ἔγιναν μεταμοσχεύσεις νεφρῶν καὶ σώθηκαν, ἀρκετὰ ἄτομα ποὺ ὑπέφεραν ἀπὸ τὰ νεφρά τους καὶ ἦταν καταδικασμένα εἰς θάνατον. Ἀλλὰ στὴν περίπτωσι τοῦ Μπρόστ, τὰ πράγματα παρουσίασαν ὡρισμένες δυσκολίες. Γιὰ νὰ γινόταν μεταμόσχευσις, ἔπρεπε νὰ βρεθῇ ἕνα νεφρό, ὅμοιο μὲ ἐκεῖνο τοῦ Μπρόστ. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ — καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῶν φαρμάκων — θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ τὸ μεταμοσχευμένο νεφρό. Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐξέτασι τῶν ἐθελοντῶν, οἱ γιατροὶ τοῦ Κέντρου Αἵματος τοῦ Μιλγουώκη κατέλησαν στὸ συμπέρασμα ὅτι δύο μόνον ἀπὸ αὐτοὺς θὰ μποροῦσαν νὰ βοηθήσουν τὴν κατάστασι: ὁ Ντόναλντ Λάς, 27 ἐτῶν, καὶ ἡ Νάνσυ Λύντικε, 29 ἐτῶν.

Τελικῶς ἀπεφάνθησαν, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ ἡ Νάνσυ Λύντικε. Ἡ γυναῖκα αὐτή, μόλις διάβασε τὴν ἱστορία τοῦ Μπρόστ, παρουσιάσθηκε στὸ νοσοκομεῖον καὶ εἶπε ὅτι εἶναι πρόθυμη νὰ προσφέρῃ τὸ νεφρό της, διευκρίνησε δὲ ὅτι ποτὲ στὴν ζωή της δὲν εἶχε ἕως τώρα ὑποστῆ ἐγχείρησι. Ἡ Λύντικε, ποὺ ἦταν ζωντοχήρα, ἐγνώρισε τὸν Μπρόστ καὶ τοῦ ἔκαμε μία σαφῆ δήλωσι: «Εἶσαι πατέρας ἐννέα παιδιῶν καὶ πρέπει νὰ ζήσῃς. Ἐγὼ εἶμαι μόνη καὶ πιστεύω πὼς μπορῶ νὰ ζήσω μὲ ἕνα νεφρό».

Τὸν περασμένο μῆνα, ἡ κυρία Λύντικε καὶ ὁ Μπρόστ παρουσιάσθηκαν στὸ νοσοκομεῖο Μπρίγκαμ τῆς Βοστώνης νὰ γίνουν οἱ τελικὲς ἐξετάσεις καὶ προετοιμασίες γιὰ τὴν ἐγχείρησι. Προηγουμένως οἱ γιατροὶ ἔδωσαν δύο ἀντικαρκινικὰ φάρμακα στὸν Μπρόστ, τὸ Ἰμουρὰν καὶ τὴν Ἀζαζερίν, γιὰ νὰ παρεμποδίσουν τὴν δημιουργία ἀντισωμάτων.

Ἡ ἐγχείρησις ἔγινε τελικῶς τὴν περασμένη Δευτέρα τὸ πρωΐ ἀπὸ δύο καλὰ ἐπιτελεῖα χειρουργῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν δόκτορα Τζόζεφ Μάρραιυ, ὁ ὁποῖος ἀφήρεσε τὸ δεξιὸ νεφρὸ ἀπὸ τὸν Μπρόστ. Συγχρόνως, τὸ ἄλλο χειρουργικὸ ἐπιτελεῖο, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν δόκτορα Χάρουελ Χάρρισον ἀφήρεσε τὸ νεφρὸ τῆς Λύντικε. Ἡ ἐγχείρησις ὑπῆρξε ἐπιτυχής. Ὁ ἀσθενὴς εἶναι τώρα καλὰ στὴν ὑγεία του, ἐνῶ ἡ Λίντικε ἐπέστρεψε στὸ σπίτι της.

Ἡ ἀμερικανικὴ ἰατρικὴ ἐπιστήμη ἔκαμε ἕνα θαῦμα καὶ οἱ γιατροὶ πιστεύουν ὅτι ὁ Μπρόστ θὰ ἐπιζήσῃ. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι παρόμοιο πείραμα μεταμοσχεύσεως νεφροῦ ἔγινε πρὸ μηνῶν στὴν Ἀγγλία ἀλλὰ ἀνεπιτυχῶς. Στὴν περίπτωσι τοῦ Μπρόστ, οἱ γιατροὶ ἐπέτυχαν ἕνα θαῦμα.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

ΚΑΤΟΨΕΙΣ

Τοῦ κ. ΑΘΑΝ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ, καθηγητοῦ

Α΄

Ὁ Ἰησοῦς, «καθήμενος εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ Ἱεροῦ», προεφήτευσεν ὡς ἐσχάτην συνέπειαν τῆς διαστροφῆς καὶ τῆς παραβάσεως τοῦ ἠθικοῦ νόμου καὶ τῆς ἀπιστίας, τὴν ἐρήμωσιν τοῦ πνευματικοῦ τούτου κέντρου τοῦ Ἰσραήλ. Τὸ παρὸν ἄρθρον μας ἀναφέρεται εἰς τὰς προφητικὰς αὐτὰς ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου, αἵτινες ἰσχύουν ἀσφαλῶς διὰ πᾶσαν ἐποχήν, ἥτις ἐμφανίζει τὰ ἀνάλογα «σημεῖα τῶν καιρῶν».

Ἡ ἐκ τῶν «σημείων τῶν καιρῶν» παρόρμησις τῶν δύο «προφητικῶν» μορφῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, τοῦ Κιρκεγκάαρντ καὶ τοῦ Νίτσε πρὸς διαμόρφωσιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς σκέψεώς των, θὰ ἀποτελέσῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἑπομένου ἄρθρου μας.

Εἰς μεθεπόμενον ἄρθρον μας θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς ἀπιστίας, ὡς τοῦ «σημείου» τῆς συγχρόνου ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς κρίσεως καὶ ὡς τῆς πραγματικῆς αἰτίας τῶν συγχρόνων «εἰδωλολατρικῶν» ἐκδηλώσεων, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀσυνέπειαν πρὸς τὴν ἐμπνέουσαν τὴν φυλήν μας Ἑλληνοχριστιανικὴν πίστιν.

☆

Ὁ ἄνθρωπος χαρακτηρίζεται ὡς ἐλευθέρα πνευματικὴ ὕπαρξις ἐκ τοῦ ὅτι μόνος αὐτὸς ἐκ τῶν δημιουργημάτων ἐγκαταλείπει τὰ στενὰ ὅρια τῆς φυσικῆς πραγματικότητος καὶ πραγματοποιεῖ τὰς εἰς πάντα ἀνώτερον πολιτισμὸν ἀντικειμενικῶς ἰσχυούσας ἀξίας, αἵτινες ἀνάγονται εἰς τὸν πνευματικὸν κόσμον τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας. Κατὰ ταῦτα, ὁ ἄνθρωπος εἶναι πολίτης δύο κόσμων: Τοῦ Φυσικοῦ καὶ τοῦ Πνευματικοῦ. Εἶναι μεθοριακὴ ὕπαρξις μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν κόσμων καὶ ἐντεῦθεν ἡ καθ' ὅλου ὕπαρξίς του ἀξιολογεῖται καὶ κρίνεται ἐκ τῆς ἀναλόγου πρὸς τοὺς δύο αὐτοὺς κόσμους ἐλευθέρας συμπεριφορᾶς του. Ἡ ἠθική, λοιπόν, ἀξία ὡς διακανονιστικὴ ἀρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, ἀποτελεῖ θεμελιώδη προϋπόθεσιν αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς διαγράφεται ἡ ὅλη συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου ἔναντι τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Ἐὰν τὰ οἱαδήποτε ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀξίας καὶ δὲν ἐκπληροῦν τὸ βαθύτερον αὐτῶν νόημα, καθίστανται ἀναιμικὰ καὶ ἐπισύρουν τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν καταδίκην αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, Ὅστις ἀποτελεῖ τὴν ὑψίστην ἠθικὴν αὐθεντίαν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν νόμων διαθέσεως». Πλανώμενοι, ὅμως, οἱ ἄνθρωποι κρίνουν τὴν ἠθικήν των συμπεριφορὰν καὶ ἐν γένει τὰ πολιτιστικά των ἐπιτεύγματα «κατ' ὄψιν». Καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐπ' αὐτῆς τῆς διαστροφῆς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ὁ «ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου κυριεύων» Ἰησοῦς, λέγων: «Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε».

Πρὸς τὴν ἄλλην αὐτὴν πραγματικότητα στρέφει ὁ Ἰησοῦς τὴν προσευχὴν ἐκείνων, οἵτινες, παρακινούμενοι ἀπὸ τὴν περὶ τὸν ναὸν συνωθουμένην μᾶζαν τοῦ λαοῦ καὶ λέγοντες «περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται», ἐκσποῦν εἰς τὴν ἐνθουσιώδη κραυγήν: «Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί». Πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀπευθύνεται ἡ προφητικὴ καὶ τελεσίδικος ἀπάντησις τοῦ Κυρίου: «Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ». Καὶ περαιτέρω ἀποκαλύπτει ὁ Ἰησοῦς τὸ ἔτι τραγικώτερον: «Τὸ ὀδέλυγμα τ